GAIP

COMISSIÓ DE GARANTIA DEL DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució 399/2022, de 19 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 251/2022

Administració reclamada: Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat

Informació reclamada: Permís o autorització dels dispositius de videovigilància de la Zona de Baixes Emissions i informació sobre el nombre de sancions imposades i l'import recaptat.

Sentit de la resolució: Desestimació i inadmissió parcials

Resum: es desestima la reclamació, per manca d'objecte, ja que la persona reclamant ha rebut, prèviament a la seva interposició i en resposta a la seva sol·licitud, la informació relativa a la seva inexistència, i s'inadmet la reclamació en la seva pretensió de què aquesta Comissió determini la legalitat de l'autorització de què disposa l'Ajuntament, d'acord amb l'article 33.2 RGAIP i 39.1 LTAIPBG, perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública i escapa de la funció de revisió d'una decisió administrativa prèvia limitativa del dret d'accés atorgada legalment a aquesta Comissió.

Paraules clau: Ajuntament. Dispositius de videovigilància. Zona de Baixes Emissions. Càmeres. Reclamació contra lliurament parcial. Informació inexistent. Manca d'objecte. Objecte del procediment. Competències de la GAIP.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 21 de març de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 251/2022, presentada contra l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 15 de febrer de 2022 la persona reclamant presenta una instància adreçada a l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat en la que sol·licita còpia o accés al permís o autorització de la Comissió de Dispositius de Videovigilància de Catalunya sobre el control de la Zona de Baixes Emissions. També sol·licita informació sobre el nombre de sancions imposades des de la data de la seva implantació i la quantitat econòmica recaptada fins a la data de presentació de la sol·licitud.

3. El 16 de març de 2022 l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat resol estimar la sol·licitud d'accés a informació presentada per la persona reclamant. La Resolució de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat aporta l'informe del director de Serveis de l'Àrea de Convivència i Seguretat de l'Ajuntament, d'11 de març, emès en relació amb aquesta sol·licitud i que s'expressa així: "De acuerdo con la Disposición adicional 8 de la ley orgánica 4/1997 de 4 de agosto, por la que se regula la autorización de videocámaras por las fuerzas y cuerpos de seguridad en los lugares públicos, la instalación y uso de videocámaras como la interesada en su pregunta no está sujeta a dicha ley.

   De acuerdo con el apartado 2.2 de la disposición adicional segunda del decreto 134/1999 de 18 de mayo de regulación de la videovigilancia por parte de la policía de la Generalidad y de las policías locales de Cataluña, la autoridad competente para ordenar la instalación y uso de estas cámaras corresponde a la alcaldesa del municipio respectivo.

   Visto lo anterior adjuntamos en documento anexo Resolución 5368/2020 autorización videocámaras vigilancia ZBE.

   Datos de denuncias tramitadas por ZBE e importe ingresado por este concepto, hasta el 20/02/2022. [...]

   No es posible obtener el importe ingresado por las denuncias de 2020, dado que en aquella fecha el importe total de ingresos por multas no se encontraba desglosado por el tipo de infracciones.

   De la información solicitada se desprende que no contiene datos personales, no afecta a derechos o intereses de terceros y no puede comportar ningún perjuicio según lo dispuesto en los artículos 14 y 21 de las leyes 19/2013 y 19/2014, respectivamente, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno, que pueda comportar una limitación del ejercicio de dicho derecho.

   En virtud de lo expuesto, se extiende el presente informe a los efectos oportunos."

   A la Resolució de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat s'hi adjunta la Resolució 5368/2020 relativa a la autorització de videocàmeres de vigilància de la Zona de Baixes Emissions.

4. La Reclamació presentada el 21 de març de 2022 indica que la resposta obtinguda de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat seria parcial i identifica com a informació objecte de la Reclamació l'obtenció de la còpia o autorització de la Comissió de Dispositius de Videovigilància per al control de càmeres de la Zona de Baixes Emissions.

5. El 24 de març de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

6. El 24 de març de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

7. L'11 d'abril de 2022 l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat informa a la GAIP que reitera allò que ja va expressar l'informe del director de Serveis de l'Àrea de Convivència i Seguretat de l'Ajuntament, d'11 de març, referit a l'antecedent 3 i conclou: "Por ello, no existe autorización de la Comisión de dispositivos de videovigilancia de la Generalitat, sino autorización de la autoridad municipal competente en esta materia. En el caso que nos ocupa, las cámaras interesadas fueron objeto de autorización mediante Resolución 5368/2020 del teniente de alcalde, titular del Área de Convivencia y Seguridad, de autorización de videocámaras de videovigilancia de tráfico ZBE, resolución que ya fue remitida en su día al interesado".

8. El 2 de maig de 2022 la GAIP trasllada l'informe de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat a la persona reclamant per al seu coneixement.

9. El 9 de maig de 2022 la persona reclamant presenta les següents al·legacions a la GAIP: "En relación al informe recibido de Hospitalet, AJT/12665/2022, les adjunto un permiso de cámaras, correspondiente a San Cugat del Vallès, entiendo que Hospitalet ha de recibir y obtener un permiso similar de la comisión de Dispositivos de Videovigilancia de Catalunya, ese es el motivo de mi reclamación, en cualquier caso, corresponde a la GAIP, resolver esta reclamación y determinar si el ayuntamiento de Hospitalet cumple la normativa legal o tiene que solicitar el citado permiso".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública adreçada a una administració de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG (article 3.1.a).

L'article 2.*c* LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.*b*, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Objecte de la reclamació

La reclamació es presenta contra el què la persona reclamant qualifica de lliurament parcial de la informació, concretada en la manca d'aportació de l'autorització de la Comissió de dispositius de videovigilància de la Generalitat respecte de les càmeres de control de la Zona de Baixes Emissions. Però el cert és que l'Ajuntament ja ha informat a la persona reclamant, en la seva resolució estimatòria de la sol·licitud, que no existeix aquella autorització sol·licitada, sinó que l'autoritat competent per autoritzar la instal·lació i ús d'aquestes càmeres és l'alcaldessa de l'Hospitalet, i li remet còpia de la resolució municipal d'autorització.

La informació donada és, doncs, adequada a dret i satisfà plenament el dret d'accés a la informació pública, ja que no només informa de la inexistència de l'autorització objecte de la sol·licitud, sinó que aporta també, tot i no estar-ne obligada, la resolució de l'alcaldia autoritzant l'ús d'aquelles càmeres.

La reclamació, doncs, no es pot estimar, perquè no existeix una resolució administrativa prèvia limitativa del dret d'accés, i la petició de la persona reclamant de què aquesta Comissió determini si 'Ajuntament de l'Hospitalet compleix amb la normativa legal o hauria de disposar de l'autorització que ell reclama no és admissible, ja que les competències d'aquesta Comissió queden limitades a la revisió dels actes administratius expressos o presumptes que limitin el dret d'accés, i el què s'assenyala com a objecte de la reclamació no ho és.

D'acord amb l'exposat, es desestima la reclamació, per manca d'objecte, ja que la persona reclamant ha rebut, prèviament a la seva interposició i en resposta a la seva sol·licitud, la informació relativa a la seva inexistència, i s'inadmet la reclamació en la seva pretensió de què aquesta Comissió determini la legalitat de l'autorització de què disposa l'Ajuntament, d'acord amb l'article 33.2 RGAIP i 39.1 LTAIPBG, perquè no té per objecte el dret d'accés a la

informació pública i escapa de la funció de revisió d'una decisió administrativa prèvia limitativa del dret d'accés atorgada legalment a aquesta Comissió.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 de maig de 2022, resol per unanimitat desestimar la reclamació d'autorització de la Comissió de Dispositius de Videovigilància de Catalunya sobre el control de la Zona de Baixes Emissions, atès que l'Ajuntament ja va informar prèviament de la seva inexistència, i inadmetre la reclamació en la seva pretensió de què aquesta Comissió determini la legalitat de l'autorització de què disposa l'Ajuntament, d'acord amb l'article 33.2 RGAIP i 39.1 LTAIPBG, perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública i escapa de la funció de revisió d'una decisió administrativa prèvia limitativa del dret d'accés atorgada legalment a aquesta Comissió, així com disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.